

Ημερολόγιο Ασημάτων 538 (μέρος Α): Αυστηρώς ακατάλληλο / Τα πλήθη επιθύμησαν ΜΑΤ και Μητσοτακισμό

Δημήτρης Τζουμάκας

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Ασημάτων του συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον συγγραφέα στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις dtzm@hotmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή με επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

Είναι η εκδίκηση της Ολιγαρχίας. Οι αφελείς (και λίαν νωχελικοί) δημοκρατικοί, περίμεναν να πέσει σαν ώριμο φρούτο ο κύριος Κούλης όπως τον αποκαλούσαν, περίμεναν, περίμεναν και επέπεσαν ως δαμόκλειος σπάθην.

2 6.5.23 Εκλογές Παναθηνωλεθρίας. Ξυπνήσαμε στο σκοτάδι /ή μήπως ο ελληνικός λαός δεν ήθελε με τίποτα να τον κυβερνήσει κάποιος που τα ρίχνει όλα στον Κυριάκο μας και στα μεγάλα Συμφέροντα και ο ίδιος δεν ξέρει ούτε τα μικρά συμφέροντα, ούτε που πατά και πού πηγαίνει, ποιος θα τον ακολουθήσει και ποιος θα τον αφήσει και πώς θα γλυτώσουμε έτσι από ...αμερικανιές, χρέη και τίς τους? Έπειτα κι αυτό το σύνθημα για ...αλλαγή (που δεν αλλάζει τίποτα) πολυπαιγμένο ήταν. Ok bro? άρα μπανάλ: Είμαστε μία χώρα γερόντων όπου και οι νέοι γεννιούνται γέροι. Όπου μας αρέσει να πηγαίνουμε στο ίδιο καφενείο, στον ίδιο κινηματογράφο απέξω που γκρεμίστηκε, να βλέπουμε την ίδια γυναίκα μια φορά το χρόνο, στο ίδιο γήπεδο που χάνουμε, όπου πάντα κερδίζει ο Ολυμπιακός καμιά φορά και η ΑΕΚ για να επιβεβαιώνεται ο κανόνας. Δεν χρειάζεται να είσαι μετεωρολόγος για να δεις πού φυσάει ο άνεμος Μπομπ Ντύλαν. Είμαστε φοβισμένοι και ατρόμητοι μαζί. Δεν μπορώ να γράψω καλύτερα από κάποιον που γράφει καλά. Οσφρισθείτε το ψεύδος του κάθε κυτάρου τους. Ξυπνάτε επιτέλους εσείς που πάτε και τους προσκυνάτε το χέρι – και στο τέλος σας παίρνουν και το τελευταίο μμάτιο. Γι αυτό ψηφίστε οτιδήποτε εκτός Κυριάκου. Ε όχι και οτιδήποτε! Όχι και Νίκη! Αλλοτρίω δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Φυσικά κάποιος άλλος θα μπορούσε να πει «ψηφίστε οτιδήποτε εκτός Αλέξη».

Είναι επιλογές αυτές. Έτσι και αλλιώς το ίδιο εξουσιαστικό πράγμα βγαίνει πάντα από την κάλπη. Αυτός, που δεν θα μας καλέσει ποτέ στο σπίτι του. Οι εκλογές είναι μία γιορτή της Δημοκρατίας αλλά και μία μεγάλη ψευδαίσθηση. Εγώ στο χώμα κι εσύ στη φυλακή. Κι αυτός ο Κουτσούμπας σαν παλαιοημερολογίτης. Α, ο ανεμοΓιάννης ωσάν εκπεσών καρδινάλιος. Αμ ο Βελαζόπουλος, κάτι ως στρατάρχης Παπάγος τσέπης με πλούσια κόμη, χάρη στις θαυματουργές ... κυρα αλοιφές του. Οι δε νεολαίοι ΠΑ.σο.κ μες την τρελή χαρά, σαν να κερδίσανε το λότο. Σκέπη τσιγκολελέτα! Αχ Ζωή πόσο σε αγαπάμε όταν φυσάει ο άνεμος ωραία στον καπιταλισμό και ανεβαίνουν οι μετοχές μας. Απίστευτο αυτό που συνέβη με τον Κυριάκο και τους συν αυτό που βγήκαν στις στρατες με τα εξάσφαιρα. Είναι η εκδίκηση της Ολιγαρχίας. Οι αφελείς (και λίαν νωχελικοί) δημοκρατικοί, περίμεναν να πέσει σαν ώριμο φρούτο ο κύριος Κούλης όπως τον αποκαλούσαν, περίμεναν, περίμεναν και επέπεσαν ως δαμόκλειος σπάθην. Μπουμμ! Έσπασε η καλή μου κόυπα με το μελισσόχορτο καθώς άκουγα τα αποτελέσματα των εκλογών. Και τα Τέμπη σουζα. (Φαίνεται πως ευθύνετο ο Χαρίλαος Τρικούπης για το εγκληματικό δυστύχημα, όπως ο Κολοκοιτώνης για την καταστροφή του Δράμαλη). Κατάλαβα πλήρως για μια ακόμη φορά τι σημαίνει σύστημα που όλα τα χωνεύει και όλα τα ξερνάει και τι σημαίνει οργάνωση και τι αθάνατη ελληνική παραδεξιά εκτάκτου ανάγκης: Παραμονές εκλογών όλη τη βδομάδα δεχόμουν τηλεφωνήματα από τους εθνικόφρονες υποψήφιους -πού με

βρήκατε βρε παιδιά συντηρητικά; διερωτόμην έκπληκτος λες κι έπεφτα από τον πλανήτη Άρη. Και μόνο όταν μου τηλεφώνησαν από το γραφείο του κ. Πιερρακάκη του γνωστού αγωνιστή της υψηλής τεχνολογίας, να μου πουν ότι «μιλάει στη Βικτώρια ο υπουργός» κατάλαβα πώς με εντόπισαν, διότι ήμουν εγώ, που υπηρέτησα πιστά, από θέση ευθύνης στη Γραμματεία Ενημέρωσης τον καραμανλισμό, τον παπανδρεϊσμό, το σαμαρισμό, το βενιζελισμό και την πρώτη φορά αριστερά. Ναι, είναι πολύ καλός ο κύριος Πιέρ, μαντάμ, μην ανησυχείτε θα εκλεγεί διότι ψηφιοποίησε τη γραφειοκρατία. Δεν την κατάργησε, μην παραμυθιάζετε τα πλήθη. Κάναμε 50 τέρμινα εγώ και ο Οικονόμου να πάρουμε τη λειψή Κατρουγκάλιο συνταξούλα μας. Και στα εκλογικά κιτάπια είναι ακόμη εγγεγραμμένοι οι αποθαμένοι γονείς, γιαγιάδες και παππούδες, άνθρωποι 120 Μαΐων επειδή ανθες να ανοίξεις Γραφείο Τελετών χρειάζεσαι τριάντα υπογραφές και να περάσεις τα σαράντα κύματα, κι αν θέλεις δε να πιάσεις μια ανθρώπινη δουλειά πρέπει να πας στο άλλο Ημισφαίριο του πλανήτη γη. Δεν ψηφίζω λοιπόν στη Βικτώρια girls αλλά στην ενδοχώρα, με τους αμπορίτζινις, τους αυστραλούς ιθαγενείς, στα παραπήγματα του κίτρινου αιμάτου των αμμόλοφων. Επίσης υπήρξαν καυτά τηλεφωνήματα από «εθελόντριες» που εργάζονται για τον κ. Θεοδωρικάκο. Πολύ δραστήριες αυτές οι εθελόντριες θέλουμε την ψήφο σας. Αποφασισμένες για όλα; Έχετε μαστίγια; φοράτε δερμάτινα παντελόνια; Έχετε γκλοπ; Είμαι μαζόχος. Βαράτε όσο θέλετε, αντέχω (τα τηλεφωνήματα). [...]